

РЕШЕНИЕ

№ 2509

гр. София, 25.05.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.02.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Мадлен Петрова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева

Мария Попова

при участието на секретаря Ани Андреева и при участието на прокурора Димитров, като разглежда дело номер **74** по описа за **2011** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изречение 2 –ро от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Комисия за защита на потребителите против решение /без дата/ на Софийски районен съд, постановено по НАХД № 298/2009г., с което е отменено Наказателно постановление № К-3822 от 29.09.2008г. на директора на Регионална дирекция за областите С., С, К, П и Б при ГД „Контрол на пазара” в Комисията за защита на потребителите.

Касаторът иска отмяна на атакувания съдебен акт по съображения за неправилно приложение на закона при извършената от съда преценка за спазване изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН и при допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила. В тази връзка в касационната жалба се твърди, че не са допуснати нарушения при съставянето на акта и издаването на наказателното постановление. Нарушението на правилата на чл.13, ал.1 от ЗЗП е формално и е установено по безспорен начин от страна на АНО.

Иска се отмяна на решението като неправилно и потвърждаване на наложената имуществена санкция.

Ответникът – А. Т. , чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли

да се отхвърли като неоснователна.

Участващият в касационното производство прокурор от С градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд, С. град като взе предвид доводите на страните и въз основа на установената по делото фактическа обстановка приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, поради което е *процесуално допустима*.

При разглеждането ѝ по съществото на спора и след проверка на съдебния акт съгласно чл. 218 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1 от ЗАНН, настоящият касационен състав намира следното:

Предмет на съдебен контрол за законосъобразност пред СРС е било Наказателно постановление № К-3822 от 29.09.2008г. на директора на Регионална дирекция за областите С., С, К, П и Б при ГД „Контрол на пазара” в Комисията за защита на потребителите, с което на А. Т. , в качеството му на юридическо лице, което стопанисва магазин Лабиринт, находящ се в град С., е наложена имуществена санкция на основание чл. 199 от ЗЗП в размер на 800 лева за нарушение на чл. 13, ал.1 във връзка с ал.2 от същия закон, изразяващо се в доставка на два вида мебели – спален комплект „Рapid” и секция „Лабиринт” без стоките да са придружени с указания за тяхната употреба.

За да отмени наложеното административно наказание СРС е приел от правна страна, че е налице съществено нарушение на чл. 42, т.3 и чл. 57, ал.1, т. 5 от ЗАНН при съставянето на АУАН и издаване на НП – не е посочена конкретната дата на извършване на нарушението измежду множеството описани дати. Наред с това е приел, че се касае до две отделни нарушения 1. доставка на спален комплект Rapid без да е придружен от указания за употреба и инструкция за ползване и сглобяване и 2. доставка на секция Лабиринт без да е придружена от указания за употреба и инструкция за ползване и сглобяване. На това основание и извел извод за нарушение на чл. 18 от ЗАНН при налагането на общо наказание за две отделни нарушения и е отменил изцяло наказателното постановление.

Така постановеното решение е неправилно.

Изводите на СРС относно наличието на две отделни административни нарушения, които подлежат на самостоятелно санкциониране съгласно правилото на чл. 18 от ЗАНН не кореспондира с описанието на нарушението и установените по делото факти. Налице е едно деяние, изразяващо се в доставка на два вида мебели на посоченото в акта и НП място и време без стоките да са придружени от указания за тяхната употреба. С това деяние е извършено едно административно нарушение, за което законосъобразно е наложена една имуществена санкция. Не може да бъде споделено становището на СРС, изразено в мотивите на обжалвания съдебен акт, че за всеки отделен вид мебел е налице самостоятелно нарушение. И спалния комплект „Rapid” и секцията „Лабиринт” са доставени по едно и също време, на 12.07.2008г., с транспорт на

магазин „Лабиринт” и без указания за тяхната употреба и без инструкция за сглобяване и ползване. С така извършената доставка, дружеството, стопанисващо магазина и предложило на потребителя тези стоки, е осъществило едно нарушение на чл.13, ал.1, ал.2 от ЗЗП, а не няколко отделни нарушения, подлежащи на самостоятелна санкция.

Приложението на нормата на чл. 18 от ЗАНН предполага осъществяването на съставите на отделни административни нарушения с едно деяние. В конкретния случай с деянието – доставка на мебели не са извършени две самостоятелни нарушения, а нарушение на чл. 13, ал.1 вр. ал.2 от ЗЗП по отношение на две стоки.

С оглед на изложеното, касационната инстанция намира, че решението е постановено при неправилно тълкуване и приложение на чл. 18 от ЗАНН.

От друга страна не е налице и посоченото в мотивите му съществено нарушение на чл. 57, ал.1, т. 5 от ЗАНН – липса на дата на извършване на нарушение. Действително, посочени са множество дати при описание на нарушението. От тях една е датата, на която стоките са доставени от санкционираното дружество без нужните указания за употребата им – 12.07.2008г. В тази връзка са основателни доводите в касационната жалба.

Изводите на СРС, че трето лице – П е административно наказателно отговорният субект за констатираното нарушение, не кореспондират със санкционната норма на чл. 199 от ЗЗП. В случая е санкциониран търговец, доставил стоката без указания за употреба, а не производителите на мебелите, които са трети лица. Безспорно се установява от наличните по делото доказателства, че отговорен за липсата указания за употреба на мебелите и инструкция за сглобяване и използването им е търговецът доставил стоката на крайния потребител. По делото в констативен протокол ок 36337 от 17.07.2008г. е посочено, че производители са трети лица.

По изложените съображения касационната инстанция намира, че обжалваното решение е постановено в нарушение на приложимия материален закон и на основание чл. 348, ал.1, т.1 от НПК във връзка с чл. 63, ал.1 ЗАН следва да бъде отменено.

Спорът е изяснен от фактическа страна. Въз основа на установените от СРС факти настоящият касационен състав приема, че А. Т. ООД е осъществило от обективна страна нарушение на чл.13, ал.1 вр. ал.2 от ЗЗП, за което законосъобразно му е наложена имуществена санкция по чл. 199 от ЗЗП в размер на 800 лева, близък до минимума.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, ОСМИ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение от 26.04.2009г. на С районен съд, постановено по НАХД № 298/2009г. и вместо него постановява:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № К-3822 от 29.09.2008г. на директора на Регионална дирекция за областите С., С, К, П и Б при ГД „Контрол на пазара” в Комисията за защита на потребителите, с което на А. Т. е наложена имуществена санкция на основание чл. 199 от ЗЗП в размер на 800 лева за нарушение на чл. 13, ал.1 във връзка с ал.2 от същия закон.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.